

по единъ излѣзоха възнъ, и ѿ оставихъ тамъ. А Исусъ ѿговори, да не погрѣшавае веки, и ѿиди да си иди. — Послѣ оучаше и проповѣдваша самъ за себе си, чи е свѣтъ на мѣра, и за свидѣтеля дѣлаше, чи има отца си. И които повѣрва на него, рече, ще повѣрва на отца, зашто то, той рече, говори, што е члвкъ отъ отца си, и зашто то, рече, които не повѣрва на него ще оумрѣ дошечно. И така проведе мнозина на вѣрѣж. — А тѣи, които са хвалихъ, чи иматъ Бога и отца Авраама, рече: отъ дѣлата си са показватъ, дѣто са повычи то дѣволски чада. И только горько ги похуби, што, като имъ рече: азъ и отъ Авраама по предишнъ съмъ, тѣи са хрѣкнахъ отъ горѣ мѣ, да го оубѣатъ съ камани. Но той са скры и излѣзи отъ церквѣж тѣж. —

§. 42. Исусъ отвори очите на единъ отъ рожденіе то си слѣпецъ и шображава добръ пастиръ.

Исусъ отвори очите на единъ челоуѣкъ, които вѣше роденъ слѣпъ: плонъ долъ на земѣж тѣж и замѣси калъ и мѣ помаза очите и мѣ рече: иди и оумѣси въ Силоамсвѣж тѣж кампѣль. Той направи така и оубидѣ.

Всички тѣ създани го познавахъ, дѣто вѣше са роденъ слѣпъ и дѣто вѣше просакъ; но като го видѣхъ, дѣто вижда добръ, зачѣдени, запытахъ го: кой ти отвори очите? а той имъ отговори: единъ които са именува Исусъ. То чѣдотвореніе стана въ свѣтъж, и за то стана по междѣ Фарисей тѣ раздоръ, и едни дѣмахъ: исцѣритела, ако да вѣше Божій челоуѣкъ, потрѣваше да пази свѣтъж тѣж: а други тѣ дѣмахъ: челоуѣкъ свѣлазнитель таковы чѣдеса, не може да направи. зато потрѣва вы да докаратъ предышній слѣпецъ на прѣдѣ имъ. И като го пытахъ, какво мнѣніе има той за того, които мѣ отвори очи те, той рече го, пророкъ. Но Фарисей тѣ на неговото испѣданіе не довольни, испытахъ и родители тѣ мѣ, които рекохъ: на истинъ той е